Тачан одговор на питање колико је радника у Србији због коронавируса остало без посла - не постоји. Зоран Стојиљковић, председник синдиката Независност, каже да је тај број негде између онога што тврди држава и онога што тврде невладине организације. За праксу неких послодаваца да од радника траже део минимлаца, који им држава исплаћује као меру помоћи привреди, каже да је дело за које се кривично одговара и да би то требало да буде посао за пореске службе.

Говорећи о томе колико је људи у Србији последњих месеци остало без посла, Стојиљковић је у Дану уживо рекао да би број од око 15.000 са којим је изашла држава, требало помножити неколико пута.

"Као што је све овде игра бројкама са политичком позадином, тако су и ове приче. Тачан је податак, да је међу запосленима тај број негде око 15.000. С друге стране, невладине организације иду и до 10 пута већег броја. Истина је негде на средини, и тај број од 15.000 потребно је множити са пет или шест", процењује Стојиљковић.

Он подсећа да послове најлакше и најчешће губе "уговорци", људи ангажовани преко агенција за запошљавање и они у сивој економији. Тако да када се постави питање колико људи је остало без примања добије се већи број него када се гледају званичне бројке колико људи је остало без посла, објашњава гост Дана уживо.

Стојиљковић напомиње да је држава минималцем који је одредила као помоћ привреди, зауставила отпуштање запослених, али да је питање какав ће коначан број незапослених бити на јесен, када се буде видео коначан ефекат мера.

"Из синдиката су имали примедбе на сет мера. Он јесте обиман и релативно правовремен, али није довољно селективан, није усмерен, није кохерентан и не обухвата довољно дуг период. Наше птање је шта ће бити на јесен када видите праве ефекте мера. Ми не видимо како ћемо селективно подржати секторе који се неће опоравити ни до краја године - летовања, туризам, хотелијерство. Управо је у том сектору силан свет који је на кратким уговорима и који се шаљу на неплаћено", напомиње Стојиљковић.

Он истиче да је требало да постоји селекција пре поделе средстава, и пита да ли су сви који су узели паре, а имали пад профита од 10 до 15 одсто, морали да узму новац који је на неком другом месту био потребнији.

Неки послодавци од својих запослених траже да врате део минималца који исплаћује држава, како би од тог новца платили порезе и доприносе. Гост Дана уживо пита "који је то ментални склоп, који је то еготрип у којем се мисли само у себи, која је то похлепа".

"То је прекршај, злоупотреба положаја, за то се кривично одговара. То је очигледан пример мобинга и повратак у сиву економију. Посао за пореске инспекције и пореску службу. То је новац који сте узелу у четири ока и ставили у џеп. Негде ће се појавити тај новац. Тиме треба озбиљно да се бавимо иначе ћемо доћи до става ма није важно, важно је да ме нису тукли и да су ми нешто дали", истиче Стојиљковић и додаје да раднике треба охрабрити тако што ће држава деловати И на основу анонимних пријава.

Упозорава да је таква подела новца акт у коме нема сведока и у коме негаитвне консеквенце можете претрпети и онај ко је на то пристао јер је у томе учествовао.

"Прва последица коронавируса је врло негативна. Поново је ужасно порастао страх од губитка посла, он је присутан код 40 одсто запослених. Са тим страхом се пристаје на све", напомиње Стојиљковић.

(H1)